

Temple Beth Am / עדת בית עם
Shabbat Afternoon Parsha Study
V'Zot Habracha / וזאת הברכה
Shabbat Chof Hama'od Sukkot, Tshp"g / שבת חול המועד סוכות, תשפ"ג

Deuteronomy 34:10

(10) Never again did there arise in Israel a prophet like Moses—whom God singled out (knew), face to face,

דברים ל"ד:י

(י) וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ ה' פְּנִים
אֶל־פְּנִים:

Sforno on Deuteronomy 34:10

No other subsequent prophet ever attained the lofty spiritual stature of Moses. This explained the statement that no prophet is allowed to innovate something in the Torah since then. (Shabbat 104) Similar to their statement that no Rabbinical court may invalidate a decree by another Rabbinical court, unless it is grater than it in wisdom and number. (Megillah 20)

ספורנו על דברים ל"ד:י

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
לא הגיע שום נביא למדרגת
נבואתו. ובזה התבאר שאין נביא
רשאי לחדש דבר מעתה. על דרך
אמרם "אין ב"ד יכול לבטל דברי
ב"ד חבירו אלא אם כן גדול ממנו
בחכמה ובמנין:"

Shabbat 104a

Rav Hisda said: The letters *mem* and *samekh* that were in the tablets were standing miraculously. However, if one rendered a closed letter open, he diminishes its status, as **Rabbi Yirmeya said, and some say** that it was **Rabbi Hiyya bar Abba** who said: **The prophets instituted *mem, nun, tzadi, peh, kaf.***

And is that reasonable? Isn't it written: “These are the commandments that the Lord commanded Moses to tell the children of Israel at Mount Sinai” (Leviticus 27:34). Such **that a prophet is not permitted to introduce any new element** related to the Torah and its mitzvot **from here on.**

Megillah 2a

This is what we said, “Now, all of these days when the Megilla may be read were enacted by the members of the Great Assembly” And, if it enters your mind to say that the members of the Great Assembly enacted only the **fourteenth and fifteenth** as days for reading the

שבת קי"ד א

דָּאָמַר רַב חֲסֵדָא: מִ"ם וְסָמְיָךְ
שְׁבִלּוּחוֹת בְּנִסּ הָיוּ עוֹמְדִין. אֶלָּא
סָתוּם וְעָשְׂאוּ פְתוּחַ — גְּרוּעֵי קָא
מְגַרְע לֵיהּ, דָּאָמַר רַבִּי יִרְמְיָה,
וְאִיתִימָא רַבִּי חֲיִיא בַר אֲבָא: מְנַצְפֵךְ
צוּפִים אָמְרוּם.

וְתִסְבְּרָא!?! וְהִכְתִּיב: "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת"
— שְׂאִין הַנְּבִיא רִשְׁאֵי לְחַדֵּשׁ דְּבַר
מֵעַתָּה!

מגילה ב' א

אֲנִן הֲכִי קְאָמְרִינָן: מִכְּדֵי כּוּלְהוּ
אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה תִּקְנִינְהוּ, דְּאִי
סִלְקָא דְעַתָּה אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה
אֲרַבְעָה עָשָׂר וְחֲמִשָּׁה עָשָׂר תִּקּוּן —

Megilla, is it possible that **the later Sages came and uprooted an ordinance that was enacted by the members of the Great Assembly? Didn't we learn** in a mishna (*Eduyyot* 1:5) that **a rabbinical court cannot rescind the statements of another rabbinical court, unless it is superior to it in wisdom and in number?**

Ramban on Deuteronomy 34:10

This makes sense, as when two persons see one another face to face, they become acquainted with each other through that meeting, "*whom God knew face to face* [Scripture said only that G-d knew Moses, not vice-versa], since out of respect to the Exalted it did not want to mention that Moses also knew Him that way.

Now, do not be surprised that it says in praise of Moses, "*Whom God knew face to face,*" and it also states, "*And God spoke to Moses face to face,*" and with reference to all Israel it is also stated, "*God spoke with you face to face!* For there it added "*out of the midst of the fire,*" meaning to say that they heard His voice *out of the midst of the fire* only, and they did not actually see His Presence.

אָתוּ רַבָּנָן וְעָקְרִי תִקְנֵתָא דִּתְקִינֵנוּ
אֲנָשֵׁי כְּנֻסַת הַגְּדוּלָה? וְהִתְנִן: אִין
בֵּית דִּין יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבַרֵּי בֵּית דִּין
חֲבִירוֹ אֲלֵא אִם כֵּן גְּדוּל מְמַנּוּ
בְּחֻכְמָה וּבְמִנְיָן.

רמב"ן על דברים ל"ד:י

ויתכן כי בעבור ששני אנשים
המתראים פנים אל פנים נודעים זה
לזה בראיה ההיא. אמר "ידעו ה'
פנים אל פנים" כי לא רצה להזכיר
שידעו משה כן לכבוד של מעלה.

ואל תתמה במה שאמר בשבח
משה "אשר ידעו ה' פנים אל פנים"
ואמר (שמות לג יא) "ודבר ה' אל
משה פנים אל פנים," ובכל ישראל
נאמר גם כן (דברים ה:ד') "פנים
בפנים דבר ה' עמכם." כי שם באר
"מתוך האש" לומר ששמעו קולו
מתוך האש בלבד, ולא ראו הפנים.

And by way of the Truth, [the mystic teachings of the Cabala], the verse here states that G-d knew Moses face to face to cleave to Him whenever the spirit came upon Moses our teacher. It was so at the time of the Giving of the Torah, but the people perceived only the Voice out of the midst of the fire. Thus Scripture explained that all prophecies of Moses were as on the day that the Torah was given, while the rest of the prophets had *the hand of the Eternal* upon them. Understand this.

ועל דרך האמת שידעו השם "פנים אל פנים" לדבקה בו בעת שתבוא הרוח במשה רבינו. וכן היה בעת מתן תורה אבל לא השיגו הם אלא לקול מתוך האש. והנה באר שכל נבואותיו של משה כיום מתן תורה ושאר הנביאים היתה עליהם יד ה' והבן זה: